

כתבת ..העולם הזה

מדווחת על

חזיוניתה האישיה

במסיבת עיתונאית

נאיתי זללתי קיבלתי

מקום המיפגש, המתין כבר ציבור של נשים בגדלים, גילים וצבעים שונים. עמיר תותי, כמסתבר, הועמסו על מוניות, והופ — ליפו.

איפור

בלי דיאטה

ב תוך המיסעדה, שולחן ועליו מיני מטעמים מכסיקאיים. כולנו, כאשה אחת וללא יוצאת-מן-הכלל, זינקנו לעברו. שתינו יין מכסיקאי מהול בקוביות-קרח ובפילחי תפוחי-עץ. העמסנו על הצלחות מעדן מכי

אירוע לסתיו שיבועים-ארבע — לפנים, לעיניים, לשפתיים ולציפורניים.

העיתונאיות ישבו סביב השולחנות ורשמו במרץ. גם אני רשמתי את בשורת היופי, אבל התקשיתי קצת להתרכז בדבריה של זיווה. את תשומת-ליבי משכו דווקא חברות העיתונאיות, שעטוהן אומנם עבדו קשה, אך לשונותיהן לא פיגרו אחריהם.

העיתונאית שלימיני סיפרה לי, כי זה עתה הוציאה לאור ספר-בישול. עיתונאית אחרת סיפרה לשכנתה על איזו אשה, טיפוס יוצא-מן-הכלל, שאותה היא הולכת לראיין "מייד אחרי שזה ייגמר". מתוך פה מטופח מולי בקצה לחישה



מגישה לעצמה, בעזרת המתנה שקיבלה באדיבותה של חברת רבלון, עיתונאית זו. לאחר ששברה את רעבונה וידיה התפנו לעיסוק אחר. המתנות המחולקות גם הן מושכות את העיתונאיות.

רועמת: "שזה לא יקח יותר מחצי שעה, כל העניין הזה!" גם עיתונאיות צריכות ללכת לפעמים למספרה, לא? זיווה תלם, בשקדנות ובאהבה-הייעוד, המשיכה להסביר את עיקרי האיפור החדש, כשארכע נציגות-יופי של החברה מדגמות את האיפור עצמו.

אחר-כך לקחה הדיילת הראשית את אחת הנוכחות, הדגימה על פניה העיתונאיים איפור-לנשף. מייד רעם קול נשי עמוק מאחת הפניות, בתלונה: "זה לא ייתכן, זיווה! את מסתירה!" הסתירו לה. העיתונאית המאפרת סיימה את תפקידה. "זה לא להאמין, איך שתיא נראית כעת," לחשה גברת טובת-לב אחת בקול קטן שהגיע אפילו לאוזני, למרות שישבתי בקצהו האחר של השולחן. "את זה אסור

סיקאי המורכב מבצק ומסוגי סליטים שונים. זה לא לקח הרבה, התברר שאצלנו אולי מהדקים את החגורה, אבל רק לקראת ארוחות גדולות. לא עברו דקות ספורות, והשולחן התייתם ממעדניו.

זה הכל? חשבתי לעצמי. בשביל זה היה כדאי להיגרר עד יפו בחום היום? אבל כאן נכונה לי הפתעה.

זיווה תלם, דיילת-היופי הראשית של החברה, הכניסה אותנו לאחד מחדרי ה-מיסעדה. כאן, סביב שולחנות ערוכים לסעודה, כשמסביבנו תצלומיה של מלכת היופי לשעבר, חווה לוי, באיפור בארבעה מראות חווה, החלה זיווה מרצה בפנינו את הסיבות והמניעים והמהפאות-אומים של סוגי האיפור השונים. אותם מציגה החברה לקראת העתיד: "לאשה האמיתית, לכל



הזלילה הגדולה ז'אנה בריל, כתבת העיתון הרומני ויאצה נוסטרה, כש' לצידה שתי עיתונאיות נוספות, נראית נהנית מאוד ממטעמי

המיטבח המכסיקאי, שהוגשו לעיתונאיות. שיטת המטעמים-כיד' המלך הפכו אצלנו לחלק בלתי-ניפרד בכל אירוע מסוג זה. המאכלים המכסיקאיים הוגשו בידי מלצריות כהות-עור.

נשים, המורגלות בקבלת מתנות כל יום מימי השנה. הצלמת שלנו, לעומת זאת, קראה בהפתעה: "הי, מחלקים מתנות!" בחיל ורעדה פתחתי את שקיתי, ובתוכה נחו מספרה בשווי של 29 לירות ישראליות, וצללית בשווי 20 וחצי. נו, את היומית שלי כבר עשיתי.

עיתונאית קשישה, שפתחה את השקית שלה בחשאי, מתחת לשולחן, הפטירה ב"אכזבה: "מה, זה הכל? בפעם שעברה חילקו לנו תכשירי-טיפול. זאת היתה מתנה!"

השקופיות של חווה לוי התחלפו בזו אחר זו. זיווה תלם המשיכה להסביר, ללא לאות. אבל אל תבקשו ממני לספר לכם בדיוק מה הסבירה, ואיך נראתה חווה לוי. לא ראיתי, ולא הקשבתי. הייתי עסוקה באכילה, כמו כולן. אחרי הכל, הרי אי אפשר להתרשם כראוי על קיבה ריקה, וחץ מזה, הצללית הירוקה שקיבלתי לא מתאימה לי, והיפשתי אחרי מישחי שתסכים להחליפה בחומה. היה טעים ומאלף מאוד.

להגיד! נזפה בה חברתה, שישבה לצידה. ההדגמות, ההסברים וההתרשמויות ארכו, הבטן החלה מקרקרת בקול-ענות. והרעב הציק. מראה השולחנות העמוסים כל טוב, גם הוא עשה את שלו. וכאן הסתבר לפתע, שהדיאטה איננה דווקא הצד החזק ביותר של עיתונאיות ישראל.

את זאת, כניראה, חזו מראש אנשי יחסי-הציבור של החברה. מלצריות כהות-עור הגישו לנו ערימות של מאכלים מכסיקאיים עריבים-לחך, ואגב כך הודגמו שקור פיות של חווה לוי המאפרת, כדי שנבין טוב יותר במה מדובר ונקבל תיאבון.

המתנות

הגיעו בסוף

היה כדאי לחכות לדובדבן של העוגה. על רקע צלליתה של חווה לוי הופיעה לפתע נערות חביבה, וחילקה למסובות שקיות ורודות.

העיתונאיות נטלו את השקיות מידיה, אחת לאחת. בנוף-שאלאנסיות טיבעית של



רעיה גניאל, עורכת התוכנית-לעקרת-הבית של שי דורי ישראל, שימשה כמודל לדיילת-היופי הראשית של החברה, זיווה תלם. משמאל: יועצת-היופי רחל מדגימה-איפור לאחר-הצהריים.